

Til lovforslag nr. L 192. Betænkning afgivet af miljø- og planlægningsudvalget den 10. april 1987

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om lands- og regionplanlægning, lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet og lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom

(Frigørelsesafgiftsfondenes anvendelse)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til miljøministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Udvalget har endvidere modtaget skriftlige henvendelser fra:

Amtsrådsforeningen i Danmark,
Hovedstadsrådet,
Kommunernes Landsforening og
Viborg Amtskommune.

Der er af et flertal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Mindretallet afviser ændringsforslagene, idet man finder, at der skal tilstræbes en større grad af selvfinansiering også i den offentlige sektor. Der er således tale om en videreførelse af de opsparingsfremmende initiativer, som Folketinget gennemførte sidste efterår.

Hertil kommer, som anført af miljøministeren ved besvarelsen af spørgsmål 1 fra udvalget, at der allerede i 1977 blev gennemført en budget- og regnskabsreform, hvis formål var at afskaffe særlige bindinger af bestemte skatter og afgifter til bestemte udgiftsformål. Dette førte til, at Folketinget i 1981 ændrede frigørelsesafgiftsloven således, at de primærkommunale frigørelsesafgiftsfonde blev afskaffet. Af hensyn til den økonomiske situation fandtes det på daværende tidspunkt uhensigtsmæssigt at afskaffe de amtskommunale fonde på tilsvarende måde.

Den afvikling, der nu foreslås gennemført, er derfor ligeledes i overensstemmelse med hovedprincippet i budget- og regnskabsreformen.

Kravet om, at der skal ske gradvis indbetaling til statskassen sikrer samtidig, at en nedlæggelse af fondene ikke får uheldige konsekvenser for samfundsøkonomien.

Den udvidelse af fondenes anvendelsesområde og af kredsen af låneberettigede, som gennemføres samtidig med beslutningen om afviklingen af fondene, kan betragtes som en form for modydelse.

Beslutningen om at afvikle fondene er således baseret på overordnede økonomiske overvejelser.

Afviklingen af fondene vil ske over en meget lang årrække (20–30 år).